

РЕШЕНИЕ

№ 156

гр. Перник, 20 декември 2010г. В

ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд- Перник, в публично заседание на
петнадесети декември, две хиляди и десета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

Членове: СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря А.М. и в присъствието на прокурор Джамалова,
като разгледа докладваното от съдията Станчев к.н.а.х.д.№ 177 по
описа за 2010 година на Административен съд-Перник, за да се
произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от АПК.

Постъпила е касационна жалба от Л.Д.В.,*** против решение
№ 6ю на Районен съд- Перник от 01.11.2010 г. постановено по
н.а.х.д. № 95²/ 2010 г. С обжалваното решение е потвърдено
наказателно постановление (НП) №343/¹9-05-2010 г. на Началник
сектор "Пътна полиция" при ОД на МВР - Перник, с което на
касационния жалбоподател за нарушение на разпоредбата на чл. 21,
ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 182, ал. 1, т. 3, предл. 1 от ЗДвП е
наложено административно наказание „глоба" в размер на юо (сто)
лв.

В касационната жалба са развити оплаквания, че решението е
постановено в нарушение на материалния закон. Жалбоподателят
моли за отмяна на решението на Районен съд- Перник и решаване
на делото по същество чрез отмяна на процесното НП.

В съдебно заседание касационният жалбоподател поддържа
жалбата с искане за отмяна на обжалваното съдебно решение.

Ответникът по жалбата, ОД на МВР- Перник, сектор" ПП",
редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не
изразява становище по жалбата.

Представител на Окръжна прокуратура- Перник, дава
заключение, че касационната жалба е неоснователна, а решението

на Районен съд- Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд- Перник, като взе предвид доводите и становищата на страните и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство.

Разгледана по същество е неоснователна.

Районен съд- Перник, въз основа на представените в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от фактическа страна, че на 08.05.2010 г. в 09.52 ^ч ^в гр- Перник, на път I- 6, км 86, с посока към гр. София, Л.В., като водач на МПС, управлява лек автомобил със скорост 8у км/ч при въведено с ПЗ В- 26 ограничение от 60 км/ч. Скоростта на движение е установена с техническо средство „Радар“ ТК4 №029, като данните от скоростомера са показани на водача. За така установеното нарушение на жалбоподателя е съставен акт, който му е предявен и подписан от него без възражения и с обяснение, че кара болен човек към болница в гр. София. В законовия срок Л.В. е депозирал възражение пред административнонаказващия орган със съдържание различно от обясненията дадени в АУАН. В последвалата проверка пред административнонаказващия орган актосъставителят е представил докладна записка с разяснения по случая. На 19.05.2010 г. въз основа на съставения АУАН, началникът на сектор „ПП“ към ОД на МВР- Перник издава НП, с което налага на жалбоподателя гореописаното административно наказание.

Вследствие на така установеното от фактическа страна и след проведено съобразно правилата съдебно следствие, вземайки предвид: съставният АУАН и издаденото въз основа на него НП, възражението на нарушителя до Началника на сектор „ПП“ към ОД на МВР- Перник; докладна записка от актосъставителя; заверено копие на заповед №1- 3-993/04-06.2009 г. на министъра на вътрешните работи; разпечатка от „Радар“ Т1Ц №029 от дата 08.05.2010 г.; списък на преминалите последваща проверка от дата 17.03.2010 г., за техническа пригодност използваните скоростомери, както и показанията на свидетелите Цветан Павлов- актосъставител и Сергей Алексов- свидетел по АУАН, Районен съд- Перник е намерил от правна страна, че съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени при спазване изискванията на чл. 4² и чл. 57 ^{от} ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи правото на защита на жалбоподателя или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основание за неговата отмяна.

Настоящият касационен състав споделя тази позиция.

Събраните пред административния орган и районния съд доказателствени материали сочат по безспорен начин за извършено нарушение на чл. 21, ал.2 от ЗДвП. В производството пред районния съд не са посочени доказателства, които да оборят констатациите в АУАН и издаденото въз основа на него НП. Твърденията на жалбоподателя за неспазване разпоредбите на чл. юу, ал. 2 и 5 от НПК относно събирането и проверката на доказателствата в хода на съдебното следствие настоящата инстанция намира за неоснователни. Районният съд е събрал необходимите за разкриване на обективната истина доказателствени материали и след задълбочен и мотивиран анализ на всички оплаквания съдържащи се в жалбата е постановил прецизен съдебен акт. Има абсолютна яснота по отношение нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина, в какъвто смисъл е и правилото на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. Неоснователно е твърдението на жалбоподателя за негодност като доказателствено средство на разпечатката от скоростомера, с който е регистрирано нарушението. По смисъла на чл. 189, ал. у от ЗДвП тези разпечатки са годно веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес. Липсата на обективизиране на действията на служителите направили въпросната разпечатка не съставлява съществено процесуално нарушение, което да послужи като основание за отмяна на процесното НП и потвърждаващото го решение. Актът за установяване на административно нарушение е връчен на нарушителя срещу подпис и той не е възразил срещу констатациите в него и конкретно срещу данните отнасящи се до превишаване на скоростта. Напротив, от обяснението направено в от жалбоподателя в АУАН става ясна даже и причината за превишената скорост, което, както е приел и районния съд е индиректно признаване от страна на нарушителя на факта на нарушението. В АУАН е записано, че данните от радара са показани на водача на автомобила и той не е възразил срещу тези показания при подписването на акта. Представената в хода на съдебното следствие разпечатка, обясненията на актосъставителя в докладна записка пред административния орган и показанията дадени от последния и от свидетеля по акта пред съда, потвърждават това.

Настоящата съдебна инстанция споделя изцяло доводите и изводите на Районен съд- Перник относно доказателствената сила и стойност на представените по делото материали, които са непротиворечиви.

В касационната жалба се твърди наличие на съществено формално нарушение на процесуалните правила относно изискването в чл. 57> ал. 1, т. 5- Във връзка с това, следва да се

отбележи, че НП съдържа всички посочени и изискващи се от нормата данни. При описание на обстоятелствата по извършване на нарушение, каквото е „превишаване на скоростта“, няма друг начин на посочване, освен с конкретни кратки изрази, като не може да бъде включено повествователно изброяване на поредицата от действия по осъществяване състава на посоченото в ЗДвП нарушение. Не на последно място в АУАН се съдържат и доказателства относно извършеното нарушение- описани показания на техническо средство и приподписване от свидетел. Така нарушението е ясно и точно описано, без да има място за съмнение относно неговото съдържание, с което е гарантирано правото на защита на жалбоподателя.

Така при разглеждането на делото, водим от горното и след извършената служебна проверка, съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 2 АПК, настоящият съдебен състав не констатира пороци на съдебния акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон.

Предвид всичко гореизложено Административен съд- Перник намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд- Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По тези съображения съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №6ю на Районен съд- Перник от 01.11.20Ю г. постановено по н.а.х.д.№ 952/ 2010 г., с което е потвърдено НП №з43/¹9-О5-2010 г. на Началник сектор "Пътна полиция" при ОД на МВР - Перник, издадено срещу Л.Д.В. ***.-

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.